

Максим ТИХОНОВ

Колектив Севастопольського дельфінарію (ПП «Біологічна станція») звернувся з відкритим листом до Президента України Віктора Януковича з проханням узяти під свій контроль резонансні справи в Одеському господарському суді та захистити їхніх дельфінів, морських котиків, обладнання.

51

СЕВАСТОПОЛЬСЬКИЙ ДЕЛЬФІНАРІЙ ПРОСИТЬ ЗАХИСТУ!

Верховний Суд України неодноразово виносив ухвалу на користь Севастопольського дельфінарію, проте його рішень в Одесі не виконують. А власність севастопольців – дельфінів, морських котиків, унікальне обладнання – продовжують експлуатувати одесити. Вартість одного пристосованого до життя в неволі, але ненавченого дельфіна перевищує 800 тисяч гривень, а підготовленому до виступів у дельфінарії – просто ціни немає!

Про це та інше можна було дізнатися в Укрінформі під час прес-конференції «Захистимо від рейдерів наших дельфінів, морських котиків і обладнання». Захід провели науковий керівник Севастопольського дельфінарію (ПП «Біологічна станція»), член президії Міжнародної громадської організації «Чорноморська рада щодо морських ссавців», директор міжнародної лабораторії гідробіоніки Олександр Жбанов (на знімку ліворуч), директор приватного підприємства «Біологічна станція» Володимир Калниболотський (на знімку в центрі), ди-

ректор підприємства «Лабораторія Брема», виконавчий директор Міжнародної громадської організації «Чорноморська рада щодо морських ссавців» Сергій Кривохижин (на знімку праворуч).

Історія відносин Севастополя й Одещини розпочалася ще 2001 року на ґрунті організації виступів морських тварин, коли міська влада Одеси виділила «Біологічній станції» землю під будівництво дельфінарію. Але вже через декілька місяців надію забрали. Невдовзі керівництво севастопольського підприємства знову запросили до Одеси для створення дельфінарію, але вже спільно з ТОВ «Нерум».

Усе це здійснювалося в рамках довгострокових договорів на взаємовигідній основі.

– Ми свої зобов'язання виконували неухильно. Взяти великий кредит в «Укрсоцбанку», перевели необхідну суму на будівництво дельфінарію, підготували групу тварин – чотирьох дельфінів і трьох північних морських котиків – їх навчала тренер Севастопольського дельфінарію Алла Азовцева, – зазначив Олександр Жбанов.

Також севастопольська «Біологічна станція» привезла до Одеси технологію роботи з морськими тваринами та програму їх виступів, систему очищення морської води, що не має аналогів, та багато іншого...

2005 року в Одеському дельфінарії відбулися перші вистави.

– Коли керівники ТОВ «Нерум» побачили, що на цьому можна мати великі гроші, почали висувати нам нові вимоги, які суперечили раніше досягнутим домовленостям. А далі все, що в нас було, що ми до Одеси привезли, у нас відібрали, – повідомив Олександр Жбанов.

За його словами, коли 31 березня 2008 року між севастопольським ПП «Біологічна станція» (орендодавцем) й одеським ТОВ «Нерум» (орендарем) завершився термін дії договорів, севастопольське підприємство письмово повідомило ТОВ «Нерум» про припинення оренди без продовження на новий термін. Проте згодом виявилось, що того самого дня Одеський Приморський суд постановив продовжити

термін оренди дельфінів і котиків, а приміщення дельфінарію передати ТОВ «Нерум». Рішення приймалося без згоди та без відома орендодавця.

– Ми про це навіть не здогадувалися, – каже науковий керівник. – Коли випадково дізналися, то, природно, відразу подали до Одеського господарського суду скаргу. Проте, незважаючи на наявність у нас всіх необхідних документів, суд залишився на боці Одеського дельфінарію.

А через 10 днів після рішення Приморського суду ТОВ «Нерум» продало свою власність іншому товариству з обмеженою відповідальністю «Валентін».

– ТОВ «Нерум», Одеський дельфінарій і ТОВ «Валентін» – одні й ті само люди. І до складу всіх цих товариств входить одна й та сама людина, – стверджує Олександр Жбанов.

Фото автора.

Коментар

За завданням редакції наш кореспондент в Одесі намагався зустрітися із керівництвом одеського дельфінарію «Немо» для отримання коментарів. Охорона направила його до адміністратора, котрий, дізнавшись про мету візиту, сказав, що все керівництво дельфінарію у відпустці, а їхніх телефонів він не має права давати пресі.

Тим часом нашому кореспондентові вдалося поспілкуватися з **головним тренером Одеського дельфінарію Дмитром УРИВСЬКИМ**. Він зазначив, що, на його думку, керівництво севастопольської «Біологічної станції» знайшло покупців на тварин і саме тому намагається забрати дельфінів.

На пряме запитання: «Чи ж дельфіни?» – головний тренер чітко відповів: не зміг. Спочатку заявив, що вони «українські», а потім почав розповідати про любов тварин до всього тренерського складу дельфінарію «Немо». Він також зауважив, що хворим дітям, котрі їздять сюди на безплатне лікування – дельфінотерапію, не важливо, кому ці дельфіни належать, чиє це обладнання й територія.

Отже, останню крапку в цій непростій справі має поставити суд. Сподіваємося, чесний і неупереджений!

52

ТРУДОВА
КНИЖКА
визначеного
Бізнесу

Як молочні ріки Богуславця долають ринкові пороги

Владислав КИРЕЙ
(Черкащина)

Ще пам'ятний той час, коли три тисячі надой молока від корови були великим досягненням. Сьогодні в звичайному господарстві, що в селі Богуславець Золотоніського району на Черкащині, звичайна ферма, де утримують 450 корів, дає за рік від кожної по 6 тисяч кілограмів високоякісного молока.

Високоякісне – це не журналістська гіпербола, це факт, засвідчений лабораторіями, які перевіряють і жирність продукту, яка становить у середньому 3,6 відсотка, і вміст білка (3,1 відсотка) та бактерій (у нормі). І хоч немає тут поки що сучасного доїльного залу, як у кращих господарствах

області, не грає музика під час доїння, проте, як каже **директор СТОВ «Прогрес» Василь ЛИСЕНКО** (на знімку), все це компенсується лагідними руками доярок, чистою, охайністю і дбайливим ставленням до худоби. Звичайно, ферма обладнана всіма необхідними механізмами для роздавання кор-

мів, молокопроводом, холодильною установкою. Руки доярки не торкаються молочної продукції – одразу з доїльного апарата молоко надходить трубопроводом до холодильника, звідки також механічним способом, без контакту з зовнішнім середовищем, вивозиться на молокозавод.